

af en fællesskabstilladelse tillige er udstedt en tilladelse i henhold til lov om international godskørsel med motorkøretøjer, idet man i denne tilladelse har indført samme vilkår som dem, der gælder for fællesskabstilladelsen. Herved opnåede man, at den gældende lovgivnings sanktionsbestemmelser kunne bringes i anvendelse ved overtrædelse af vilkårene for fællesskabstilladelsen. På længere sigt vil det imidlertid være nødvendigt, hvis forordningen skal efterleves, at den heri omhandlede kørsel alene sker på grundlag af en fællesskabstilladelse og på de heri anførte vilkår, og dette forudsætter hjemmel til navnlig at fastsætte sanktioner for overtrædelse af vilkårene.

Forordningerne om gaffeltarifsystemet pålægger medlemsstaterne efter aftale med hver af de øvrige medlemsstater at fastsætte tariffer for godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne. Endvidere skal medlemsstaterne fastsætte de til gaffeltarifsystemets gennemførelse fornødne foranstaltninger, herunder bestemmelser om kontrol samt sanktioner ved overtrædelser. På grundlag af den nuværende lov vil det i de i henhold til loven udstedte tilladelser kunne fastsættes som vilkår, at de foreskrevne tariffer overholdes, således at tilladelsens indehaver kan straffes for overtrædelser i henhold til den i loven indeholdte straffebestemmelse. Det er derimod ikke muligt at straffe de af transportudøverens medkontraahenter, der måtte gøre sig skyldige i overtrædelser. Der er heller ikke hjemmel til at fastsætte generelle bestemmelser for administrationen af gaffeltarifsystemet, herunder om organisation, fremgangsmåde og midler til kontrol, samt om den offentlighed, der i henhold til art. 7 og art. 8 i forordning nr. 1174/68 skal foretages af de sær-aftaler om transportpriser, der faldes uden for tariffernes grænser, der i henhold til forordningens art. 5 på visse betingelser kan indgås mellem transportvirksomheden og dens medkontraahent.

Efter den nuværende lov udstedes tilladelser til international godskørsel af ministeren for offentlige arbejder. I forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer er der imidlertid oprettet et direktorat for vejtransport under ministeren for offentlige arbejder, og det har været forudsat, at dette direktorat foruden den daglige administration, der følger af den nævnte lov, varetager den daglige administration af bestemmelserne for den internationale vejtransport. Der er derfor i dette lovforslag indsat en bestemmelse, hvorefter ministeren kan bemyndige direktoratet for vejtransport til at udstede tilladelser til international godskørsel.

Bestemmelsen i den nugældende lovs § 2 er ikke

medtaget i lovforslaget, idet Danmark nu har afsluttet overenskomster med næsten samtlige europæiske lande, og idet der også uden denne bestemmelse vil være hjemmel til at nægte at udstede tilladelse til transportudøvere fra stater, hvis myndigheder ikke giver danske transportudøvere adgang til at udføre international godstransport på deres områder.

Lovforslaget skønner ikke at medføre øgede udgifter for staten eller kommuner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Efter § 1 svarer gyldighedsområdet for lovforslaget til gyldighedsområdet for den nugældende lov om international godskørsel med motorkøretøjer. Dog har man ved fastsættelsen af gyldighedsområdet for lovforslaget udeladt den kørsel, hvor godset ikke beføres over grænsen med samme køretøj, idet der finder omladning af godset sted ved grænsen. Baggrunden herfor er, at den kørsel, der bringer godset til grænsen efter den praksis, der har udviklet sig inden for det internationale samarbejde, alene anses for at henhøre under lovgivningen for national godskørsel.

Reglen i pkt. 1 om, at der ikke kræves tilladelse, dersom dette følger af bestemmelser fastsat af De europæiske Fællesskaber, tager sigte ikke alene på forordninger, der med umiddelbar virkning i medlemsstaterne undtager visse former for kørsel fra tilladelseskrævet eller bestemmer, at kørslen kan udføres på grundlag af særlige tilladelser, som f. eks. de oven for nævnte fællesskabstilladelser, men også på direktiver, der pålægger medlemsstaterne pligt til at fastsætte bestemte undtagelser.

Reglen i pkt. 2 om, at der ved indgåelse af bilaterale eller multilaterale aftaler kan gøres undtagelser fra kravet om tilladelse „efter denne lov“, tager bl. a. sigte på CEMT's resolutioner. Udover de oven for omtalte bestemmelser i resolution nr. 16 af 26. november 1965 vil undtagelsesbestemmelsen omfatte aftaler, hvorefter international godskørsel mellem CEMT's medlemslande kan udføres på grundlag af særlige af CEMT udarbejdede tilladelser, jfr. herved Resolution nr. 22 af 11. juni 1970 om indførelsen af et multilateralt kontingent for international godstransport ad landevej.

Ved aftaler, som indgås med en eller flere fremmede stater, vil det i øvrigt kunne bestemmes, at en tilladelse udstedt af myndighederne i transportudøverens hjemland, skal være tilstrækkeligt grund-